

NOORTELEHT

NELJAPÄEV, 11.06.2026. NR 6 (60)

NOORTELEHT ILMUS ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

Ik 2

KOGEMUSLUGU
Hollandi õpilasvahetus
Nieuwegeinis

Ik 2

FILMIARVUSTUS
„Backrooms”

Ik 3

INTERVJUU
noorsootöötaja
Liisi

Ik 4

Noorteleht lõpetab
oma tegevuse

Noortekeskuse Hunt Kriimsilm – intervjuu noorsootöötaja Maarjaga

Keila Noortekeskuses töötab palju usinaid ning toredaid inimesed. Uurisim Maarjalt, milline oli tema teekond noorsootööni, milliste väljakutsete ja rõõmudega ta igapäevaselt kokku puutub ning mida väljaspool tööd veel teeb.

Tähe Lilleorg

Milliga tegelesid enne noortekeskusesse tulemist?

Lisaks lapse kasvatamisele ja koolis käimisele võtsin mitmesuguseid tööampse ja tegelesin erinevate hobidega. Tööd tegin nii riietepoes, kohvikus teenindajana, lasteaias õpetaja abilisena kui ka viisin läbi mõnel sündmusel meelelahutuslikke tegevusi. Hobidest harrastasin puutööd, joonistamist, laulsin kooris ja nautisin jalgrattasõitu. Mulle meeldis disainida ja moodistada ning aeg-ajalt leidsid sõrmed heegeldamast või hoopis igasugu soenguid tegemast. Nii mõndagi neist tegevustest harrastan veel praegu.

Kuidas jõudsid just selle eriala juurde?

Planeerides edasiõppimist, panin kirja kõik oma tugevused, nõrkused, oskused ja huvid ning nende kõrvale erialad, mis mulle huvi pakkusid. Huvidering oli lai: juuksur, noorsootöötaja, puutöö, loodushoid ning geograafia või eesti keele õpetaja. Kui oleksin olnud keemias tugev, siis oleks pakkunud huvi ka laboritöö. Teismelisena valisin mandril armastuse, kuid teist korda valides valiksin ikkagi pigem laevaehituse eriala Hiiuamaa ametikoolis. Õppisin sellest, et tähtis on enda südamesoove järgida.

Nüüsi tagasi valikute juurde: söelale jäid puutöö ning noorsootöö. Puutööd ma ei valinud, kuna olles algkoolilapse ema, ei pidanud ma heaks mõtteks igapäevaselt ühistranspordiga Lasnamäe ja Keila vahet rännata, mis tähendanuks lapsele palju üksiolemist. Valisin siis noorsootöö Tallinna Ülikoolis. Saanud ise noorena positiivse kogemuse ja eeskujuna noorsootööst, leidsin, et see on kaalutletult ja loogiliselt kõige parem valik. Ehk siis südame ja aju

koostöös sündis otsus, mis pärast 10,5 aastat noorsootöös olemist sobib ja pakub huvi ja rõõmu tänaseni.

Mida su töö hõlmab?

Ma ikka alati ütlen, et noorsootöötajana olen nagu Hunt Kriimsilm. Noorsootöötajana on mu peamine siht luua noortele turvaline ruum noortekeskuses ja minu enda näol. Olles noortele usaldusväärne ja turvaline täiskasvanu, annan neile võimaluse rääkida minuga kõigest, mida hing ihkab või vajab. Mu soov on olla noortele see, kes ei mõista neid hukka, ei lakka neisse uskumast ega toetamast, vaid kuulan ära ja olen abiks nii palju, kui saan. Mu töö seega hõlmab nõustamist, hingehoidmist, julgustamist, võimaldamist, kaasaelamist ning muidugi palju igapäevast märkamist ja reageerimist. Samuti noori puudutava info jagamist ning ka erinevate elu- ja päevakajaliste teemade üle arutlemist. Noorsootöötaja olla, on vastutusrikas ja missoonitundlik; aga ka huvitav, võimalusterohke ning üllatuste rohke.

Milliste probleemidega igapäevaselt tööl kokku puutud?

Ma ei tunne, et mu igapäevases töös on probleeme. Kui on, siis üldjoontes endasisesed või inimestevahelised arusaamatused. Need kaks tahavad lihtsalt natuke aega ja analüüsimist, sageli vajadust suurema paindlikkuse, aktsepteerimise ja mõistmise järele. Noorte trikid, nipid ei ole probleem. Rääkisin siin eespool märkamisest ning just märgata ma proovingi. Õnnelik ja eluga rahulolev noor üldiselt ei ole teiste vastu kiuslik, vägivaldne ning ka enastakajustav ega järsult langenud kooliedukusega. Samuti ka illegaalsed tegevused viitavad sageli katmata põhivajadustele, nagu vaimne ja füüsiline turvalisus, aktsepteeritus, tunnustamine, head suhted eakaaslastega.

Milliste hobidega tegeled?

Mulle meeldib taimi kasvata. Mul on kasvuhoone ja mõned peenrakastid, lisaks mitmeid marjapõõsaid ning viljapuid. Viimati panin mulda kartulid, sibulad, hernerid ja aed-

Pilt: erakogu

oad.

Külasthan ka aeg-ajalt mõnda kontsertit, laata või festivali. Mulle meeldib olla ükski vaikus, joonistada, maalida, planeerida. Sageli katkestan vaikuse klaverimängukatsetega.

Enda hobiks pean ka seikluslike väljakutsete leidmist ja kogemist. Elu on kogemiseks, elu tuleb ise seikluseks teha. Sellesse repertuaari kuulub näiteks (fotolt nähtav) purjetamine Tallinna lähel kui ka lendamine paraplaaniga. Püüan vahet sedasi ületada enda hirme, rohkem usaldada ning anda üle või jagada kontrolli.

Mis sulle enda töö juures kõige rohkem meeldib?

Mulle meeldib, et saan anda noortele tunde, et nad võivad olla, kes nad tahavad; mõelda, nagu tahavad; arvata, mida tahavad; teha oma otsuseid ise. Toetan neid, kui see ei kahjusta teisi ega teda ennast, ei sõnas ega teos. Mulle meeldib olla noorele usaldusväärne kuulaja, arutleja ja nõuandja, olla ainus fänn, kui noor tunneb,

et ta otsustele ja olemusele teisi fänne pole. Mul on hea meel, et mu töö on mitmekesine ning paljuski mu enda poolt kujundatav.

Mida oled sellest tööst isiklikult õppinud?

Olen õppinud säilitama kannatlikkust, rahulikku meelt ja kindlameelsust. Olen kindlasti eneseteadlikum ja enesekindlam ning arvan, et tunnen päris hästi oma isiklikke võimeid ja piire. Oskan rohkem märgata kellegi muresid/rõõme ning soovin neile toetavalt reageerida. Veel olen õppinud nägema inimeste erinevuste erilisust ja paraku ka seda, et paljude rahulike ja lõbusate nägude taga ei olegi see, mida silmaga näed. Kõigil inimestel on omad lood, on tore, kui selles loos on mul positiivne roll.

Kas oskad öelda, miks on noorsootöö oluline?

Noorsootöö pakub palju võimalusi, mida keegi teine väga ei paku. Noorsootöö on tasuta ja sellest on oodatud osa saama absoluutselt iga noor siis, kui ise tahab, olles vastuvõetud ja austatud sellisena, nagu ta on. Noorsootöötajate ees ei pea noor maski kandma ja olema enesekaitseks näiteks

ülbe või lahe. Noorsootöös me toetame kõiki: entusiastlikke väljakutseid võtma, üksikuid sotsialiseeruma ja enesekindlust ehitama ning patusid paremaid valikuid tegema. Ma ei näe ühiskonda ilma noorsootöötajata. Minu meelest on noorsootöötajad teemandid, kelle kohta inimesed rohkem teada võiksid.

Mida soovivad noortele, kes

vajavad, aga ei julge abi küsida?

Üheks võimaluseks on tasuta helistada või kirjutada lasteabisse. Nende telefoninumber on 116111 ning leheküljel www.lasteabi.ee asub nende anonüümne vestlusaken. Sa ei pea seal oma nime ütleva, kuid sul on võimalus murele saada usaldusväärset nõu ja vajadusel abi. Teisena täiesti

hinnangutevaba ning toetav noorte vaimse tervise nõustamine on lehel www.peaasi.ee, kus saad kokku leppida kohutumise või piirduda ka ainult kirjutamisega. Ja lõpuks kolmandaks, kui saad, leia enda jaoks usaldusväärne täiskasvanu, kellele muresid jagada. Näiteks õpetaja, treener, sotsiaalpedagoog, koolipsühholoog, või noorsootöötaja. Kuid kui sa vajad kiiret ja tõsist abi

(nt suitsiidimõtted, oht kellegi elule või tervisele), siis helista julgelt hädaabinumbri 112. Sageli on kõige raskem just esimene lause. Täiesti piisab ka näiteks sellisest algusest: „Ma ei tea, kuidas sellest rääkida, aga mul ei ole hästi.”

Kui sa saaksid noortele ühe sõnumi edasi anda, siis mis see oleks?

Sa oled imeilus ja ainulaad-

ne just täpselt sellisena, nagu sa oled! Palun ära muuda enast kellegi teise soovi või arvamus järgi. Jää iseendaks! Kõige tähtsam inimene, kellele sa meeldima pead, oled sina ise. Maailmas on 8 miljardit inimest, kellele meeldida, kuid fakt on see, et päris kõigile meeldida ei õnnestu mitte kunagi. Ütlen veel sellise lause: „Ka kuningad nutavad“ (küsi Chat GPT-lt selgitust).

Ühest pildist sündinud fenomen ehk arvustus filmile „Backrooms“

Tähe Lilleorg

29. mail tuli kinoekraanidele viraalsel internetifenomenil põhinev film „Backrooms“. Kõik sai alguse 4chan foorumist, kuhu üks kasutaja postitas väga häirivalt kollase, lõputult tühja ja veidralt kõhedust tekitava kontoriruumi foto. Teine kasutaja lisas sellele lühikese teksti, kirjeldades kohta kui „Backrooms“, mis on dimensioon, kuhu satutakse siis, kui reaalsusest läbi kukutakse (*noclip*). Toona vaid 16-aastane koolipoiss Kane Parsons lõi pildi põhjal lühifilmi „The Backrooms (Found Footage)“. Tema video saavutas YouTube'is üleöö viraalsuse ja kogus sadu miljooneid vaatamisi.

Parsons ehitas oma videotege üles detailse maailma, kus tegutseb salapärase uurimis- asutus Async Research Institute, mis avas 1980. aastate lõpus kogemata portaali sinna paralleelmaailma. A24 filmistuudio märkas noore lavastaja annet ja pakkus talle lepingut täispika filmi tegemiseks. Parsonsist sai nii stuudio ajaloo noorim lavastaja.

Film ei kasuta odavaid ehmatusefekte, vaid ehitab pinget üles tegelaste psühholoogia kaudu. Peategelane on endine arhitekt ning mööblipoe

Pilt: Achan foorum

omanik Clark (Chiwetel Ejiofor). Tema eraelu on kriisis: ta on lahutatud, tal on alkoholi-probleemid ja tema pood on pankroti äärel. Kuna tal pole kuskil elada, otsustab ta ööbida salaja oma poe näidisaalis, kus ta märkab öösiti kummalisi elektri kõikumisi. Uurides lähemalt poe keldrit, leiab Clark seina seest helen-dava pilu ja kukub seal kau-du otse Backroomsi kollasesse labürinti. Pögenemise asemel, tekib Clarkil sellest kohast hoopis ohtlik kinniside. Ta hakkab seal salaja uuesti ja uuesti käima, kaasates lõpuks ka oma töötaja Kat'i (Lukita Maxwell) ning tolle poiss-sõbra Bobby (Finn Bennett), et seda kohta kaameraga dokumenteerida. Kuid lõpuks jääb Clark sinna päriselt lõksu. Siinkohal astub mängu Mary (Renate Reinsve), Clarki terapeut, kes püüab meest aidata välja depressioonist. Kui Clark seansile ei ilmu, läheb ta meest poest otsima. Keldrist leiab ta selle sama salapä-

rasede portaali, astub seal sisse ning satub samuti otsatusesse kollastesse koridoridesse.

See ei ole tüüpiline kollide ja rõvedate stseenidega õudusfilm, vaid täielik psühholoogiline triller, mille aitab muuta õudseks kaameratöö, muusika ja värviskeem. Tõsi, vägi-valda on ka, aga seda ei mängita üle. Selles linatöös vahelduvad moodsad kaamerad 90. aastate digikaameratega, mida peategelane tõestusmaterjali kogumiseks kasutab.

Film on 16+, mis tähendab, et soovi korral saavad vanuselt nooremad vaid täisealise saatjaga filmi vaatama minna. Mina isiklikult ei ole suur õudusfilmide fänn ning olen neid elu jooksul ainult 3 või 4 tükki näinud. Kuid miks ma just seda filmi vaatama tahtsin minna on seesama eellugu, mis sündis kõigest ühest udusest fotost kontorikoridorides. Ma arvan, et inimesed, kes on aastaid selle kontseptsiooni erinevate teooriatega kursis olnud, võivad natuke ne filmis pettuda. Nimelt hõlmab „Backrooms“ lõpmatult erinevaid levelid, millel kõigil on omad konksud. Filmis aga näidatakse neist ainult kolme või nelja ja ka neid vaid möödamindes. Samuti pole selles filmis alles Kane Parsoni lühifilmis esinevat bakter-koletis *entity*'t. Selle asemel on välja mõeldud teine koletise vorm.

See film loob internetis levinud kontseptsioonist loogilise versiooni, millest ka eelloga mitte kursis olevad inimesed aru saavad. Enne vaatamist tasub siiski end kurssi viia. Võta ja otsi YouTube'ist üles Kane Parsoni lühifilm „The Backrooms (Found Footage)“. See video annab sellest kontseptsioonist hea ülevaate.

Üldiselt oli „Backrooms“ põnev vaatamine, aga kindlasti soovitan ka sõbrad kaasa võtta, sest esineb mitu *jumpscare*'i ja üksi kinosalis ehmata-d on piinlik.

Hollandi õpilasvahetus: jalgrattad ja sada ehmatust tänaval

Mais käisin ühe nädal kestnud õpilasvahetuses Hollandis Nieuwegeinis. Õpilasvahetuses osalesime grupina, minuga olid kaasas lennukaaslased ja kaks õpetajat, kes meie eest reisi ajal vastutasid.

Ingel-Elise Sagadi

Kui hollandlased meie juures jaanuari keskpaigas käisid oli rahvuslikke kontraste kohe näha. Nende maneerid olid meie omadest väga erinevad: nad olid väga avatud, jutukad ning teatavasti ka väga valjud, mis vahepeal teisi häiris. Olime nende vastu ikkagi toredad, sest kuigi erinevusi oli märgatavalt palju, oli meil siiski millest rääkida.

Kui Hollandisse varahommikul kohale jõudsime, kohustusime enda vahetusõpilasega nende koolis Cals kolledžis. Vastuvõtt oli väga armas: meile pakuti erinevaid toite ja mängiti mängu, näidati koolimaja, mis oli Keila Koolist väga erinev. Koolimajast oli näha, et tähtsaks peetakse vaba aega ja suure lageda ala asemel oli ruume, kus koos aega veeta.

Selle nädala jooksul, mil me seal veetsime, oli meil plaanis mitmeid tegevusi: naaberlinna Utrecht'i ekskursioon ning Amsterdam'i minek, kanuutamine ja lisaks sellele veetsime oma grupi õpilastega niisama aega.

Koht ise oli vapustavalt ilus, kus linnad nägid välja justkui kollaaž modernsest ja vanamoodsast arhitektuurist, kus abstraktsus mängis tähtsat rolli. Lisaks, nagu arvata võis, paistis kogu riigis olevat rattateid rohkem kui kõnni- ja autoteid kokku. Ka meie kasutasime transpordiks sageli rattaid.

Kõige suurem asi, mis mulle reisiril pisut pahameelt tekitas, olid meie õpilasvahetuse õpilased ise. Muidugi oldi meie vastu toredad ja võimalikult vastutulelikud, kuid tundus, et meid kiputi rohkem nägema kui lapsi, kellele nad pidid lapsehoidjad olema. Iga õhtuse kokkusaamise ajal istusid hollandlased omaette, rääkides vaid üksteisega ja hollandi keeles muretsemata, kas eestlastel ka midagi teha on. Rääkida oli eestlastel vaid teineteisega ning kuna me oli eri

vast sisse, teisest välja.

Ehmatusi, kuid mitte tingimata ebameeldivaid, oli rohkemgi. Kõige suuremaks üllatuseks oli hoopis sealne toit. Söödi enneolematutes kogustes saia: nii hommikusöögiks, lõunaks, õhtusöögiks kui ka vahepalaks. Saiale lisati iga-suguseid kastmeid, määreid ja mis kõige üllatavam – non-parelle. Salatit nägin ma kogu reisi jooksul vist ühe korra.

Üleüldiselt oli kogu reis päris vahva, sest uues kohas uue kultuuri avastamine on alati erakordne kogemus. Ma ei saa ütlemata jätta, et tänu sellele reisile sain enda uusi sõpru: mitte just hollandlaste, kuid eestlaste endi seast, kellega olime koolis üksteisega märkamatuks jäänud.

Pilt: erakogu

Pilt: erakogu

Pilt: a24films.com

Noorsootöötaja ja omaalgatuste koordinaator Liisi: noorsootöötaja on multitööriist

Keila Noortekeskuse noorsootöötaja ja omaalgatuste koordinaator Liisi jagab oma lugu, kuidas ta noorsootööni jõudis, millisena näeb tema noorsootöötajaid ja selle töö murekohti ning rõõme. Tutvume, milline Liisi ise nooremata oli ning mida ta tahaks, et kõik noored teaksid.

Kadri Käpa

Kuidas jõudsid noorsootööni ja miks valisid just Keila Noortekeskuse?

See lugu, kuidas mina noorsootööni jõudsin, ei ole ilmselt nii sügav kui võib-olla mõnel teisel. Osaletsin noorena noorsootöös käies näiteks noortekeskuses, tegeledes huvitegevusega ja olles õpilasesinduse liige. Aga mõte, et ma võiksin noorsootööga tegeleda, ei tulnud otseselt sellest. 9. klassis pidime karjääriõpetuse tunni raames tegema esitluse ameti kohta, millega tulevikus tegeleda tahaks, mida see endast kujutab ja kuidas selleni jõuda. Lisaks rääkis õpetaja meile ka töövarjupäevast ja mina mõtlesin, et võiks isegi minna töövarjuks, sest saaks koolist vaba päeva. Kuna soovisin ka kauem magada, torkas mulle pähe mõte, et noortekeskuse avatakse alles lõunast. Alles siis avastasin, et ma tegelikult ju täpselt ei teagi, mida noorsootöö endast kujutab.

Õpetaja oli ülesande tegemiseks jaganud veebilehte, kus oli paljude ametite kohta kirjeldused, ja otsisin sealt noorsootöötaja üles. Otsustasingi oma esitluse selle kohta teha ning uurides selle ameti kohta rohkem hakkas see mulle aina sümpaatsemaks muutuma. Enne seda arvasin ma, et lähen peale põhikooli kut-

sekooli kondiitriks või kokaks õppima, sest paremat ideed ei olnud. Aga peale noorsootööga tutvumist otsustasin, et lähen hoopis gümnaasiumisse ning peale seda ülikooli noorsootöö õppima. Gümnaasiumi jooksul see soov aina süvenes ning lõpuks olingi juba sisseastumiskatsel ja peagi vastu võetud.

Esiialgu ei plaaninud ma ülikooli kõrvalt üldse tööle minna, et saaksin õpingutele keskenduda, aga peale poolt aastat sain aru, et poole kohaga erialane töö toetaks õpinguid, tooks ka veidi raha sisse, aga samas jõuaks aega planeerides ka õppida. Kuskile kandideerimiseni ma ei jõudnudki. Minu vana klassiõde, kellest oli saanud Keila Kooli huvijuht, rääkis tolaeegsele juhatajale minust. Sellest, et õpin noorsootööd ning tahaksin ka erialast tööd teha, mille peale tolaeagne juhataja Gethe helistas mulle ja küsis, kas mul oleks huvi töötada Keila Noortekeskuses. Peagi olin ka juba vestlusel, esitasin CV ning muud vajalikud dokumendid ning aprillist alustasin tööd.

Millisena näed noorsootöötajaid?

Ülikooli algul pidime „Noorsootöö alused“ aines mõtlema grupitööna, mis tööriist oleks noorsootöötaja. Me jõudsimme oma grupiga arvamusele, et noorsootöötaja on nagu multitööriist, sest noorsootöötaja roll hõlmab endas nii paljut. Samuti on noorsootööl palju suundi. Ma näen noorsootöötajaid kui mitmekülgseid, loovaid ja teadlikke noorte toetajaid ja arendajaid.

Mis sind kõige rohkem oma töö juures köidab?

Kõige enam köidab see, kui palju võimalusi on noorsootöös, see, kuidas noori toeta-

da nende arenguteel, ja muidugi koostöö noortega. Noorsootöötajana on võimalus tegeleda nii paljude tegevustega, et ei ole raske leida miskit, mis endale huvi pakuks. Samuti on põnev näha kõrvalt noorte suhteid ja arenguetappe, sest kõik on mingil määral tuttav ka enda kogemustest. Nüüd kõrvalt ja teadlikumana seda nähes on põnev analüüsida ning muidugi toetada. Palju annab mulle tagasi, kui näen, et töö on vilja kandnud. Noorsootöös olen pidevalt ümbritsetud loovate ning ägedate inimestega, olgu nendeks töökaaslased või noored.

Milliste murekohtadega sellega alal kõige rohkem tegelema pead?

Murekohti saab võtta mitut moodi: murekohad, milles vajavad tuge noored, või murekohad hoopis noorsootöös üldiselt. Noorte puhul on peamiselt vaimse tervise teemad, sõprus- ja peresuhted, kool. Olen saanud aidata nii matemaatika ülesandeid lahendada kui ka arutleda tõsisemate teemade üle. Laiemalt on mu arvates pea iga noorsootöötaja südameasjaks suurendada noorsootöö nähtavust, et inimesed teaksid, miks on noorsootöö tähtis ja millele see tugineb. Seda selleks, et noorsootöö oleks päriselt väärtustatud ning toetatud, et noorsootöötajad saaksid oma tööd teha nii hästi kui võimalik.

Milliga armastad väljaspool tööd tegeleda?

Tööväliselt veedan meeleldi aega sõpradega, loen raamatuid, mängin korvpalli ja eriti meeldib mulle mere ääres aega veeta. Minu jaoks on meri nii kodune ja rahustav, merekohin aitab pea mõtetest mõneks ajaks tühjaks saada. Lisaks mängin mingil määral

Pilt: erakogu

ka arvutimänge ja vaatan sarju ning filme. Üheks läbi aegade lemmiksarjaks on „Kättemaksukontor“ ja kui ei tea, mida vaadata, on see alati mu jaoks kindla peale minek.

Milline noor sa ise olid?

Kuna noor on Eestis vanusevahemikus 7–26, olen ma jätkuvalt noor. Aga nooremata olin ma parajalt ebakindel ja mul olid ka päris suured raskused oma vaimse tervisega. Samas olin ma siiski osavõtlik ja nautisin väga sõpradega suhtlemist. Tegin ka erinevaid pättusi, nagu noortel ikka kombeks, aga ei midagi pöörast. Noorsootöö osas käisin aktiivselt kohalikus noortekeskuses ja mingil perioodil olin ka veel üks noortekohvi korraldajatest. Gümnaasiumis lõin kaasa ka ürituste korraldamisel ja osalesin õpilasesinduse tegevustes.

Millist nõu sa annaksid oma nooremale minale?

Ei ole vaja endaga nii karm olla. Kõike ei saagi perfektselt teha ning perfektsus on väga suhteline näitaja. Tähtis ei ole alati asju veatult teha, vaid nendega ühele poole saada.

Oled noorte omaalgatusprojektide koordinaator. Kas ja miks soovid noortel oma ideid ellu viia?

Esiteks, kui soovid, et midagi muutuks, ei tasu oodata, et muutus iseenesest tekib, tuleb ise midagi ette võtta. Teiseks, annab see ka palju kogemusi ja võib avada uusi võimalusi. Üks asi on eesmärk, mida ideega saavutada tahetakse, aga teekond selle eesmärgini võib ka olla väga põnev ja nauditav. Isegi kui kõik ei lähe plaanipäraselt, siis juba see, et see tee on ette võetud, on kordaminek ja sellest saab palju õppida.

Mida tahaksid, et iga noor teaks?

Iga inimene on väärt õnne ja

armastust. Kui sa tunned, et oled olukorras, kus sa ei ole hoitud või sul on halb, ürita leida viis, kuidas seda parandada. Enesehoid ja eneseaustus on väga tähtsad.

Milliseid oskusi oled selles töös õppinud, mida ei osanud arvata, et õpiksid?

Toon pigem välja hoopis oskused, mis pealtnäha ei tundu noorsootööga seotud, kuid tegelikult on vägagi tähtsad ja ka noorsootöötaja kutsestandardis välja toodud. Olen õpinud palju paremini ennast tundma ja toetama. Osalt tänu tööle ning õpingutele, kuid lisaks ka tänu töökaaslastele, kes on andnud mulle positiivset eeskujut. Töötades noortega või üldiselt inimestega, peab oskama hoida end ja arvestada oma emotsioonidega, et olla empaatiline ning toetav inimene. Varem ei osanud ma arvata, kui palju on mul veel õppida iseenda kohta, et endaga rahu teha.

Nädal Saksamaal Erasmus+ noortevahetuses

4.–10. mail 2026 osales grupp Eesti noori Saksamaal Altenholzis toimunud Erasmus+ noortevahetuses „Cultural Dialogue Through Performing Arts“. Nädala jooksul said kokku Eesti ja Saksamaa noored, et õppida üksteise kultuuridest, osaleda loomingulistes töötubades ja luua uusi rahvusvahelisi sõprussuhteid.

Emma-Mia Kübard

Noortevahetus algas tutvumismängude ja ühiste tegevustega, mis aitasid luua kiiresti mõnusa õhkkonna. Ühe osaleja sõnul oli juba esimene päev meelde jääv, sest just siis mindi võõrustajate peredesse ning algas tõeline kultuurivahetuse kogemus.

„Alguses tundus võõra pere juures elamine päris hirmutav, kuid see tunne kadus ki-

rest. Pered olid hoolivad, vastutulelikud ja tegid kõik selleks, et tunneksime end mugavalt ja oodatuna,“ kirjeldas üks osalejatest.

Nädala keskmes olid erinevad töötoad, kus noored said proovida igasuguseid tegevusi vastavalt oma huvile. Õpiti mängima trummi ning arendati rütmitunnetust, lauldi ja harjutati tantsulisi elemente. Töötubade eesmärgiks oli valmistada nädala lõpus toimuvaks lõppkontserdiks.

„Tantsutöötoas õppisin ma paremini tunnetama rütmi ja sain uusi teadmisi tantsu põhitõdedest. Kuigi mul oli enne lõppkontserti väike närv sees, jäin meie esinemisega ikkagi väga rahule,“ meenutas teine noor.

Kolmas osaleja lisas juurde, et trummimäng osutus palju

keerulisemaks, kui algul tundus: „Ma õppisin, et trumme ei ole üldse nii lihtne mängida, kui välja paistab, aga esinemine oli väga lahe ning mul läks isegi paremini, kui arvasin, et läheb.“

Lisaks töötubadele oli programmis veel mitmeid ühiseid tegevusi ja väljasõite. Noored osalesid võrkpalliturniiril, külastasid Laboe'd ning veetsid päeva Hamburgis. Nii mõnegi osaleja jaoks kujunes just see külastus üheks nädala tipp hetkeks. Eriliselt jäi noortele meelde veel ühine kokkamisõhtu, kus Eesti ja Saksamaa noored valmistasid üheskoos süüa. „Kõigi sakslaste ja eestlastega koos kokkamine tekitas kokkuvõtte tunde,“ kirjeldas üks osaleja.

Noortevahetuse üheks oluliseks osaks oli ka kultuurivaheline õppimine. Kohalikes

peredes elamine andis võimaluse näha Saksamaa igapäevaelu palju lähemalt kui tavapärase turismireisi käigus.

„Pere oli mu tulekuks korralikult ette valmistunud ja võttis mu soojalt vastu. Sain uusi teadmisi sellest, kuidas elatakse tavalises saksa peres ja harjutasin iga päev ka inglise keeles suhtlemist,“ jagas üks osalejatest.

Projekt aitas noortel märgata ka seda, et Euroopa riikidel on rohkem ühist, kui esialgul tundub. Kuigi Eesti ja Saksamaa kultuurides leidub palju erinevusi, avastasid osalejad, et noorte huvid, väärtused ja igapäevaelu on paljuski sarnased. Noored õppisid olema avatumad erinevate kultuuride suhtes ja mõistsid paremini, et rahvusvaheline koostöö aitab luua ühist Euroopa kogukonda. Sedalaadi kohtumised aitavad näidata noortele, et kultuuriline mitmekesisus ei lahuta inimesi, vaid rikastab neid ning aitab luua uusi sõprussuhteid üle riigipiiride.

Nädala lõpetas pidulik lõppkontsert, kus noored esitlesid kõike seda, mida nad töötubades õppinud olid. Esinemine tekitas küll elevust ja väikest närvi, kuid andis osalejatele ka kõrge saavutustunde.

Tagasi vaadates soovivad kõik osalejad taolistes projektides osaleda. Nende sõnul ei tasu karta võõrast keskkonda ega uusi inimesi. „See on küll suur väljakutse, kuid pärast on tunne väga hea. Sa kohtad

uusi inimesi ja proovid asju, mida midugi tõenäoliselt kunagi ei teeks.“

Noorte sõnul tuleb sellisele projektile minna avatud meelega ja õppivalmidusega. Selle tasuks ei ole ainult uued oskused ja teadmised, vaid ka sõprussuhted ning mälestused, mis jäävad sulle meelde väga pikaks ajaks.

Pilt: erakogu

Tänavakass Taunoga juhtub õnnetus: II osa

Ingel-Elise Sagadi

Niipea kui Tauno linnakiisu Liisiga üle laeva serva lendas, hakkasid mõlemad karjuma. Kõige valjemini karjus Oskar, kes liiga hilja märkas, et Tauno oli Liisi kogemata endaga kaasa tirinud.

Liisi oli oma küüned kõutsi karva sisse löönud ja kriiskas nii, et tänavakass mõtles, et jääb enne uppumist veel kurdiaks ka.

Enne seda, kui Tauno keha vett puudutas, tulid talle silme ette kõik asjad, mida too surmas igatsema jääb. Tallinna linna peal uimamine. Kala Kalmer. Hea, jumalik, taevalik toit. Ta pani silmad kinni ja valmistus külma, sügavasse merre kukkuma, kuid selle enneolematu plärsu asemel kuulis ta hoopiski mütsatust ning tundis ägedat valu oma seljas.

Tauno ei julgenud veel oma silmi avada, kuid kuulis, kuidas Liisi tema peale karjus. Hmm. No kui ta karjuda sai, siis pidi ta ilmselt elus olema. Kass tegi aegamisi silmad

lahti ja märkas, et vee asemel olid nad linnakiisuga kukkunud päästapaati, mis oli laeva külge rippuma jäetud. Liisi oli olnud piisavalt tark ning oma käppadele maandunud, mida Tauno paraku teha ei jõudnud, või õigemini, pigem teha ei mõistnud.

Korruga sai tänavakass aru, et Liisi ei karjunud mitte tema, vaid Oskari peale.

„Kuidas me siit nüüd tagasi saame?!“ karjus ta, nutt kurgus.

„Ma tõmban sind üles!“ karjus Oskar tagasi. „Kuid selle kõutsi võid küll üle parve serva visata.“

Tauno mõtles, kas Oskarit sõimata, uuesti Liisi külge klammerduda või ise üle ääre hüpata, kuid kõik tundusid üsna ühele saatusele viitavad valikud.

Tauno hingas sisse, pani silmad kinni ja karjus täiesti kõrist: „MUL OLI LIHTSALT KÕHT TÜHI!!!“

Ju siis pidi ta seda päris valjult karjuma, sest nii Liisi kui ka Oskar võpatasid.

„Noo...miks sa siis lihtsalt seda ei öelnud?“ küsis Liisi,

kes Taunot nüüd põrnitses, nagu oleks too mingisugune idioot.

„Sest...“ tegelikult ei tulnud hetkel tänavakassile ühtegi head mõtet pähe. Ehk oli asi just äsja läbi elatud kogemuses. Enne kui keegi midagi öelda jõudis, olid laevatöötajad paadi juba üles tõmmanud ning mõlemad kassid astusid õnnejoovastuses laevatekile. Kui Tauno uuesti Oskariga silmkontakti lõi, hakkas ta kartma, et seekord teda enam nii õnnelik pääsemise ei oota, kuid õnneks jõudis Liisi enne vahele astuda.

„Aitab kaklemisest! Ma olen väsinud ja mul on külm! Palun läheme tuppa tagasi,“ ütles ta, tirides Oskarit käppa pidi laeva siseruumide poole. Kassihärra põrnitses Taunot endiselt tulise pilguga, enne kui talle üleolevalt selja pööras ja Liisiga tagasi sisse läks.

Tauno toetas oma selja vastu laeva reelingut ning hingas välja. Omale kõhutäit ta seekord ei hankinud, aga vähemalt ei sure ta sellel reisil.

Eks selline tõusude, mõõnade rodu see tänavakassi elu ongi.

Pilt: Tähe Lilleorg

Keila Noortelehe viimane vaatus: aeg pöörata lehte

Keila Noortelehe toimetus

Keila Noorteleht on nüüdseks ilmunud juba üle 6 aasta ning nende aastate jooksul olemepidevalt arenenud, uusi võimalusi leidnud ja põnevaid teemasid kajastanud. Nende aastate jooksul on meie toimetus paljuski muutunud, kuid kirjutamise tahe ja huvi on alati püsima jäänud. Keila Noortelehest on saanud kogukonna osa ning nii mõnigi ootab iga kuu põnevusega seda oma postkasti. Kahjuks jõuab iga hea asi lõpule, niisamuti ka Noorteleht. Oleme pikalt arutanud erinevaid variante, kuid kahjuks peame tõdema, et ka toimetuse noortest saavad täiskasvanud ning leida aega lehte panustamiseks muutub järjest keerulisemaks. Kuna viimastel aastatel pole tulnud juurde ka uusi huvilisi, olemepidevalt raske südamega otsustanud Keila Noortelehega praeguseks lõpetada.

Kuid mine tea, äkki ühel hetkel tuleb taas mõni agar noortegrupp, kes Noortelehe tolmuhunniku alt välja otsib ja tegevust jätkab. Seniks aga soovime tänada kõiki meie lugejaid ja toetajaid, kes on olnud meiega tervel sellel pikal teekonnal. Ilma teieta poleks Keila Noorteleht nii kaugele jõudnud!

Põnevaid fakte Keila Noortelehest:

- Kokku ilmus 60 Noortelehte ehk 240 A3 lehte.
- Esimene Noorteleht ilmus 31.01.2020 ehk juba üle 6 aasta tagasi.
- Meie toimetuses on kokku olnud 21 liiget: Keiu Valge, Geter Ehrenpreis, Tähe Paalaroos, Kriselda Kisel, Romet Mägi, Liisa-Lotte Hein, Meriliis Roots, Getter Vagula, Iris Truss, Kadri Käpa, Nelle Hiie, Kareen Kink, Mirell Pajumets, Lisete Talvar, Eliise Lauren Prooso (Valdna), Brita Rikkolas, Ingel-Elise Sagadi, Tähe Lilleorg, Emma-Mia Kübard, Patrick Enok ja Mirjam Plaado.
- Kõige pikemaajalised toimetuse liikmed olid Liisa-Lotte Hein ja Kadri Käpa.
- Kokku on Noortelehe kujundajaid olnud 4 ja keeletoimetajaid 2.
- Noortelehel on olnud 6 kujundusstiili.
- Erinevaid järjejutte on aastate jooksul olnud kokku 3.
- Noortelehe toimetusel toimus 6 aasta jooksul kokku umbes 266 kohtumist.
- Keila Noorteleht pälvis mitmeid tunnustusi: Aasta Jälg 2020 tegusate noorte grupp, Keila Aasta Tegija 2021, Aasta Jälg 2022 tegusate noorte grupp nominent.

HOROSKOOP

♈ JÄÄR

Oled see kuu natukene liiga aus ning ütled välja kõik, mida teistest arvad. Soovid draamat vaatama minna, kuid raha nappib, seega tood selle ise enda jaoks kohale. Sinu lähedased ei pruugi ise tekitatud draamast nii vaimustatud olla.

♉ SÕNN

Suvi on sul juba täielikult rinnus, hoolimata sellest, et ilm veel päris järgi pole jõudnud. Sead endale juuni eesmärgiks, et käid iga nädal vähemalt kolm korda rannas päevitamas. Kuid kahjuks päike ei austu su pingutusi ning jääb siiski valgeks.

♊ KAKSIKUD

Tunned suurt loomingu puhangut ja maalid magamistoa lakke maakaardi. Veedad palju aega sõpradega õues ning saad värsket õhu mürgituse. Juunikuu lõpus ilmub välja sinu kadunud kaksik, kes on sind juba ammu kätte proovinud saada.

♋ VÄHK

Oled lõpuks aru saanud, et sa ei saa tervet maailma ära päästa ning pöörad tähelepanu hoopis enda heaolule. Otsustad olla ükskõiksem, kuid see ei taha sul hästi õnnestuda. Kuigi muu elu pöörleb ringi, on vähemalt rand sama koha peal.

♌ LÕVI

Oled viimased 8 kuud rääkinud, kuidas sa suve alguses kohe väljas käima hakkad, kuid nüüd on laiskus su üle võimust võtnud. Istud hoopis kodus ja vaatad seriaale ning ütled iga episoodi järel „üks veel“. Proovi ikka vahepeal muru ka katsuda.

♍ NEITSI

Koolilõpp toob rahu ja rõõmu sinu südamesse. Enim tähistad geograafia tundide lõppu, sest maailmakaart pole siiani pähe kulunud. Siiski kipud suvel pinnamoodi ja ilmategureid uurima ning avastad enda jaoks uue kutsumuse.

♎ KAAALUD

Tunned, et maailm vajab sind, et kõik uuesti ree peale saaks, seega hakkad professionaalseks netikommentaatoriks. Mõtted teha ära veel rohkemat, kuid kommentaaride vastamine on võtnud ära kogu su energia. Sööd hoopis jäätist ja nutad.

♏ SKORPION

Kõliseb-kõliseb! Raha voolab lausa tuhinal uksest ja aknast sisse, ainult vaata, et seda säästad! See kuu läheb sul kõik kuidagi kahtlaselt hästi, ise ka imestad. Lisaks on tähed joondunud täpselt nii, et koolilastel on lootust kiituskirjaga lõpetada.

♐ AMBUR

Su elus toimub suur kannapööre. Avad lõpuks oma silmad ja näed asju, mida pole varem tähele pannud. Avastad elu hoopis uue nurga alt. Kuid vaata ette, sest nurgatagune tee võib olla auklik ning pimedal õhtutunnil võivad vastu jalutada kollid.

♑ KALJUKITS

Hakkad märkama liiga palju pisidetaile ning see ajab sind närvi. Proovid olukorda parandada silmad kinni liikudes, aga koonid hoopis vastu posti. Vältimise asemel püüa hoopis vaadata, kas need detailid proovivad äkki sulle midagi tähtsast öelda.

♒ VEEVALAJA

Skorpionil tekib tahtmine sinuga oma raha jagada ja ta teeb sulle kinopileti välja. Kuna film osutub ootamatult põnevaks, käite veel kolm nädalat järjest kinos. Sulle naeratab õnn ning leiad istme vahelt viissada eurot, millega saad veel kinos käia.

♓ KALAD

Õeldakse, et armastust ei tohi otsida ning kuna oled kooliaasta lõpu tõttu kogu aeg hõivatud, siis pole olnud sul aega sellele mõelda. Ja just nüüd see armastus salaja tulebki! Kuid esmapilgul ei pane sa seda tähele ning kõnnid sellest mööda.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Tähel jäi tähti vaatama minnes teleskoop maha ning Kadri jäi üldse magama.

NOORTELEHT
KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
KADRI KÄPA
BRITA RIKKOLAS
ELIISE LAUREN PROOSO
EMMA-MIA KÜBARD

INGEL-ELISE SAGADI
TÄHE LILLEORG
MIRJAM PLAADO
PATRICK ENOK

Instagram
 Facebook